

عکس خبری

۲-

ویژه نامه کاغذبازتابه/ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت
شماره دوم / دوشنبه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۰

«محمد نوروزی»، روش های پرورش فکر را در کارگاه دوربین نت ارائه کرد:

عکاسی عشق است نه تکلیف

خیلی دور ... خیلی نزدیک

معصومه اصغری

قبل از اینکه با دنیای خبر و عکس و عکاسان آشنا شوم، زیاد می شنیدم که زندگی عکاسان هم مثل خیلی از بازیگران برای خودشان نیست، سروسامان درست و حسابی ندارند یا نمی توانند خانواده ای داشته باشند و خیلی چیزهای دیگر، بعدها که با آنها ساعت ها کار کردم و از نزدیک با روحیات تعدادی از آنها خوب و بد، اخمالو و خندان، بی شکیب و صبور و ... مثل خیلی از آدم ها آشنا شدم متوجه شدم ممکن است در مورد خیلی از آنها این قاعده درست باشد اما عمومیت ندارد.

به عبارتی فرق عکاسا توی نزدیک بودن به خیلی از مشکلات، آدم ها و مشکلاتشون، دردها و دردِ آدمها، اتفاق ها و شکست ها و ... است و این نزدیکی اونها رو گاهی دور می کنه، چون نزدیک بودن همیشه عادت می یاره و عادت هم بی تفاوتی! اون عکاسایی که خیلی غرق دنیای کار- و نه عکس - می شنوند، همونهایی هستند که خیلی عادت کردن و گاهی دورتر یا بالاتر نمی ایستن تا همه چیز رو به جو دردیگه ببینن!

اما من عکاس هایی رو هم دیدم که وسط یه عالمه فشار و سختی، بی احترامی و عصبیت، آرومتر از همه بودن، وسط همه بی اخلاقی ها با اخلاق بودن، وسط همه هل دادن ها و زلویه خوب پیدا کردن ها یک کم جمع تر ایستادن تا من که خیرنگار بودم هم جا بشم یا دوست عکاسشون هم کارش رو انجام بده؛ عکاسایی دیدم که وسط اشکها و آه و ناله آدمهای او طرف دوربین دلشون غصه گرفته و گاهی دوربین رو روی شونشون رها کردن تا دلشون و دیده شون به چیزهایی رو ببینه ... و مردها و زن هایی رو دیدم که وسط کار داشتن امور زندگی و خانواده و بچه هاشون رو پیگیری می کردن و قبل از عکاس بودن مادر بودن و پدر، دوست بودن وهمسر و ...

مولانا را مورد قرائت قرار داد: «روزها فکر من این است و همه شب سخنم که چرا غافل از احوال دل خوبشتم/ از کجا آمده ام آمدنم بهر چه بود به کجا می روم آخر نمایی وطنم».

نوروزی، این شعر مولانا را در سه پرسش «چرا به وجود آمده ایم؟» «چه کارهایی انجام می دهیم؟» و «به کجا می خواهیم برسیم؟» خلاصه کرد و این پرسش ها را به فضای عکاسی تعمیم داد: «عکاسی چیست؟ چرا عکاسی می کنیم؟ از چه چیزی می خواهیم عکاسی کنیم؟»

آنچه مدرس کارگاه «روش های پرورش فکر» بر آن تاکید کرد این نکته بود که در صورت یافتن پاسخ برای این پرسش ها هم در زندگی و هم در عکاسی، موفقیت به وجود می آید.

نوروزی همچنین در صحبت های خود، گفته هایی از بزرگان فرهنگ و هنر را عنوان کرد. «ولان بارت» یکی از این افراد بود: «اگر حال عکاسی ندارید، اگر عکاسی کنید، خیانت کرده اید.»

اصول پرورش فکر

«صداقت با خود، صداقت با خدا و صداقت با دوربین»، سه اصلی بود که مدرس کارگاه «روش های پرورش فکر» از آن ها با عنوان اصولی که برای پرورش صحیح فکر یاد کرد. نوروزی، ویژگی هایی را برای عکاس خوب بودن برشمرد:

دومین کارگاه ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت، مفاهیم ساده ای را شامل می شد، مفاهیمی که در عین سادگی به کار بستن آن ها در زندگی، هم دشوار و هم سهل است.

«محمد نوروزی»: کسی است که این مفاهیم را ۲۹ آبان در کارگاه خود با عنوان «روش های پرورش فکر» ارائه کرد. او در کارگاه خود بر اخلاق گرایی در زندگی و عکاسی، تاکید ویژه ای داشت. زبان ساده او در طرح این مباحث، یکی از نکاتی بود که شرکت کنندگان را به بحث و تبادل نظر ترغیب کرد. در جامعه رسانه ای امروز، جای چنین بحث هایی خالی است، اما ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت، بخشی از این خلاء را پر کرد.

اخلاق، ضرورت زندگی است

«پرورش فکر، جزو ضروریاتی است که عکاس ها باید دارا باشند شاید امروزه صحبت از پرورش فکر و اخلاق، به مذاق افراد خوش نیاید و نتواند طرفدارانی برای ما جمع کند، اما مهم این که چند طرفدار داشته باشیم، مهم نیست.»

«محمد نوروزی»: مدرس کارگاه «روش های پرورش فکر»، سخنان خود را چنین آغاز کرد. وی ضمن تاکید بر این نکته که اخلاقیات جزو ضروریات زندگی و نه تنها عکاسی است، تاکید داشت که نباید به سادگی از کنار مفهوم اخلاق عبور کرد. او در سخنان خود، شعری از

(ادامه صفحه ۲)

برشمرد:

(ادامه از صفحه ۱)

- عکاس خوب و حرفه ای فقط عکس نمی گیرد، بلکه باید بتواند خوب صحبت کند.

- عکاس خوب باید به روز و اهل مهارت و تولید باشد.

- عکاس باید به فکر انجام کارهای گروهی باشد (معمولا یا کارهای گروهی انجام نمی دهیم، یا اگر انجام دادیم، معایب آن بیشتر از مزایا است).

- عکاس باید فکر پاکیزه داشته باشد.

- مهم ترین معیار در عکاسی، انعکاس حقیقت است.

نوروزی خطاب به شرکت کنندگان در کارگاه گفت: «خدا همه صفات خوب و بد را در وجود ما قرار داده است. ما باید سعی کنیم این صفات را به تعادل برسانیم.»

نقش نیت در موفقیت

نوروزی، ضمن تشبیه اخلاقیات به «خامه کیک»، بر نقش سه اصل «نیت، فکر، عمل»، در موفقیت در زندگی و عکاسی تأکید کرد و گفت: «اگر نیت خوب باشد، آثار خوب بسیاری در پی دارد. باید موقع عکاسی، نیتمان را فریم به فریم چک کنیم.»

مهربانی، خوش رویی، نیک خویی و نیک جویی نیز از صفاتی بود که مدرس کارگاه «روش های پرورش فکر» برای عکاس ها برشمرد.

وی در پایان گفته های خود توصیه هایی را به عکاسان شرکت کننده در کارگاه ارائه داد:

- یک عکاس خوب در هیچ شرایطی احترام به پیشکسوت خود را فراموش نمی کند.

- یک عکاس باید در زندگی برنامه ریزی داشته باشد.

- فراموش نکنیم که کسب رتبه، یا دریافت جایزه، پایان کار نیست.

- عکاسی، تکلیف نیست، عشق است.

- در مقابل هیچ کس بجز مردم، سر تعظیم فرود نیلورید.

در سالن های جشنواره

می توانید از اینترنت و ایمکس

مبین نت

استفاده کنید.

برای دریافت رمز عبور به

مسئولین سالن مراجعه کنید.

عکاسی سه بعدی توسط «آرش حمیدی» بررسی شد دروازه ای از جذابیت ها

«دوربین های دو چشمی»، برخی از این روش ها هستند. حمیدی از روش «آناگلیف» به عنوان یکی از روش هایی که خود به ۱۰ روش دیگر تقسیم می شود، یاد کرد و از عینک آبی و قرمز به عنوان یکی از معروف ترین روش های آناگلیف نام برد. به گفته وی «لنتی کولار»، متداول ترین روش عکاسی سه بعدی است و «دوربین های دو چشمی» هم بهترین و با کیفیت ترین روش برای نمایش محسوب می شوند. حمیدی، درباره تاریخچه روش «آتروسکوپی» چنین توضیح داد: «این روش در سال ۱۸۳۳ به وجود آمد و هوانوردان و و جغرافی دانان از آن استفاده می کردند. جغرافی دانان با استفاده از این روش می توانستند از پستی ها و بلندی های زمین به صورت ملموس باخبر شوند. همچنین عکاسی سه بعدی در فعالیت های جنگی و نظامی هم کاربرد بسیاری دارد.» مدرس کارگاه «عکاسی سه بعدی»، به برخی از معایب روش های نام برده شده هم اشاره کرد و درباره علت عدم رشد عکاسی سه بعدی روش «آناگلیف» گفت: «مهم ترین دلیلی که در دنیای امروز از روش آناگلیف استفاده نمی شود این عیب است که در این روش، رنگ ها از بین می روند.»

معایب عکاسی سه بعدی

عکاسی «پولاریز»، یکی دیگر از روش های عکاسی «آناگلیف» است که حمیدی ضمن اشاره به تاریخچه ۹۰ ساله این نوع از عکاسی درباره معایب آن گفت: «فیلترهای پولار کدر هستند، بنابراین تصاویر را کدر ارائه می دهند. عیب دیگر این نوع فیلترها این است که نژاد زرد پوست به دلیل داشتن چشم های آستیگمات، در مشاهده کامل عکس های پولار با مشکل مواجه می شود. به همین دلیل این نژاد چندان از عکاسی پولارایز استقبال نمی کند.» گران بودن ساخت عینک های پولار، یکی دیگر از معایبی بود که توسط مدرس کارگاه عنوان شد. وی ضمن اشاره به این نکته که عکاسی «لنتیکولار» روزنه ای برای نمایش و چاپ عکس های سه بعدی به وجود آورده، از تلویزیون های سه بعدی، انیمیشن ها و بازی های کامپیوتری به عنوان کاربری های تصاویر سه بعدی نام برد.

الهام صالح: «عکاسی سه بعدی»، موضوع نخستین کارگاه ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت بود. در این کارگاه که یکشنبه ۲۹ آبان در سالن آمفی تئاتر فرهنگسرای سرو برگزار شد، «آرش حمیدی» مدرس کارگاه، درباره عکاسی سه بعدی، تاریخچه روش های عکاسی سه بعدی و معایب این نوع عکاسی، اطلاعاتی را به شرکت کنندگان در کارگاه ارائه داد.

تاریخچه صد ساله عکاسی سه بعدی

عکاسی سه بعدی، تعابیر و پرسش های بسیاری را در ذهن به وجود می آورد. این تعابیر هستند که به ارائه تعریفی از عکاسی سه بعدی منجر می شوند. در واقع زمانی که از یک سوژه دو عکس با فواصل زمانی چشم های انسان به ثبت برسد، نتیجه حاصل، یک عکس سه بعدی است. شاید این طور به نظر برسد که عکاسی سه بعدی، تکنیکی نوپا است، اما این طور نیست. «آرش حمیدی»، مدرس کارگاه به قدمت صد ساله عکاسی سه بعدی در جهان و قدمتی حدود ۶۰ سال در ایران اشاره کرد. این نوع عکاسی نیز تاریخچه خاص خود را دارد. تاریخچه ای که به سال ۱۸۳۳ میلادی باز می گردد. در این زمان، «سر چارلز وستون»، مفهوم اختلاف منظر به صورت منطقی را ارائه کرد. در سال ۱۸۵۰ نیز دستگاه هایی برای نمایش عکس های سه بعدی تولید شد. دوربین هایی که عکس های سه بعدی را تولید می کنند در ابتدا توسط شرکت فوجی به بازار وارد شدند. این دوربین ها اغلب دارای دو لنز هستند، اما دوربین هایی با سه لنز نیز وجود دارند. حمیدی درباره دوربین هایی با سه لنز گفت: «در این دوربین ها لنز وسط، کاربرد ندارد و فقط برای دید مستقیم عکاس تعبیه شده. این لنز نه پرده دیافراگم دارد، نه شاتر.» این طور که مدرس کارگاه «عکاسی سه بعدی» بیان کرد، فاصله لنزها در دوربین های سه بعدی متفاوت است که دلیل این تفاوت به تله یا واید بودن این دوربین ها بازمی گردد.

روش های مختلف عکاسی سه بعدی

بر اساس گفته مدرس کارگاه، عکاسی سه بعدی، روش های مختلفی را داراست. «آتروسکوپی»، «آناگلیف»، «لنتی کولار» و

طاهره عابدی: رقص با رنگ ها در ستایش تانزانیا اولین فیلم کوتاهی بود که در ششمین جشنواره دوربین نت به نمایش گذاشته شد و پس از آن جلسه نشست نقد و بررسی فیلم با حضور کارگردان فیلم برگزار شد.

تجربه ی حسین فراهانی در فیلم سازی است که در سفر خود به تانزانیا آن را کسب کرده است.

این فیلم ۵ دقیقه ای، تصویری از مردمان، طبیعت و حیات وحش تانزانیا است که طی ۱۸ روز از میان حدودا ۳۰۰ قطعه فیلم کوتاه انتخاب شده است و موسیقی ای تصاویر را تکمیل میکند که به گفته کارگردان آن، جرقه ی فیلم از همین موسیقی در ذهن او زده شده است.

فراهانی در پاسخ به این سوال که چالشی برای انتخاب گرفتن عکس یا فیلم در شرایط مختلف داشته است یا نه گفت: بله این چالش وجود داشت، ترجیح خودم به عکس بود و صحنه های خوب را عکس گرفتم اما در کنارش به عنوان عامل دوم و یک نگاه دوم به قضیه حس کردم فیلم بگیرم که این کار را کردم. موقع تدوین یک خلغ هایی را حس میکردم و میگفتم کاش به جای عکس فیلم گرفته بودم تا فیلم کاملتر شود.

حسین فراهانی برای ساخت فیلم خود از دوربین کانن ۶۰ دی و لنزهای ۱۰-۲۰ سیگما، ۷۰-۷۰ سیگما، ۷۰-۲۰ ال و همچنین اسکندر ۲ ایکس استفاده کرده است. پرمیر نرم افزاری است که فراهانی برای تدوین، شارپ کردن و همچنین کنتراست تصاویر از آن استفاده کرده است.

میزان راش یا مجموعه برداشت های خامی که گرفته شده است برای فیلم " رقص رنگها در ستایش تانزانیا" حدود هفتاد دقیقه بوده که ۵ دقیقه از آن انتخاب شده است. که کارگردان آن سعی کرده است در این ۵ دقیقه بخش هایی را انتخاب کند که با هم در نور و بقیه مسائل یکسان باشند، درحالیکه خیلی از تصاویر بهتر که در شرایط یکسان با دیگر تصاویر نبوده اند حذف شده اند.

حسین فراهانی در پاسخ به سوال آرش حمیدی در این رابطه که عکاس ها با توجه به دیدی که دارند معمولا در ساخت فیلم شناختی خاصی دارند آیا این در مورد او هم صدق میکند یا نه میگوید: بله این شناختی در بعضی جاها وجود داشت البته نبود سه پایه محدودیت ایجاد میکند اما تجربه ای که من در انیمیشن سازی دارم و با حرکت کند دوربین در فضای سه بعدی آشنا هستم خیلی به من کمک میکند.

این کارگردان جرقه ای که برای ساخت فیلم در ذهنش زده شد را اینگونه بیان میکند: قبل از رفتن به تانزانیا همین موزیکی را گوش میکردم که در فیلم از آن استفاده کردم و با خودم گفتم چه خوب می شود که فیلمی با همین موسیقی بسازم. البته صداهای اصلی که برای خود فیلم است و با دوربین ضبط شده خیلی روی فیلم تاثیر گذاشته است که متاسفانه کیفیت صدای سالن آن را پخش نکرد مثلا وقتی راننده میگوید پول نداریم اما همینکه صلح است خیلی خوبه و من این جمله را اول فیلم آورده ام.

نشست نقد و بررسی فیلم حرف خودتان را از قید و بندرها کنید

فیلم برداری ساعت ۱۲ تصمیم گرفتم و با خانم خزلی تماس گرفتم. شبم خزلی بازیگر تئاتر است و با کارگردانان بزرگی هم کار کرده است. تمامی دیالوگ ها را حفظ میکرد فقط در سکانس آخر چون دیالوگ ها زیاد بود و حس زیادی هم داشت دیالوگ ها را به صدلی روبرو چسباندیم. خانم خزلی بعضی دیالوگ ها را حذف میکردند و میگفتند مثلا این جمله رو این دختر با این شخصیت نمی گوید و خودشان تغییراتی میدادند این کارگردان در پاسخ به این سوال که چه توصیه ای به عکاسان دارند گفت: نگاه عکاسی ندارم اما به عنوان یک فیلم ساز در مورد فیلم سازی این را میگویم که اولین تجربه من با دوربین هندی کم خانوادگی بود و صدباری نداشت. ساختار بد بود اما داستان خوبی داشت. توصیه ام این است که خودشان را در قید و بندی قرار ندهند و تجربه ی فیلم بسازند چون وارد شدن به وادی فیلم سازی حرفه ای خیلی سخت است. درباره همه چیز میشود فیلم ساخت فقط ذهن خلاق میخواهد. جوانبخش ایمانی فیلمبردار، فرزند خلیفه مدیر تولید، بهروز جوادی صدابردار، مهدی موسوی، شبنم خزلی بازیگران وقاسم خدابنده لو تدوین گر از دیگر عوامل فیلم حرف هستند.

طاهره عابدی: احمد حجاززاده نویسنده و کارگردان فیلم "حرف" روزنامه نگاری است که به صورت تجربی فیلم میسازد. تصاویر فیلم حرف که چهارمین تجربه ی فیلم سازی اوست را با دوربین Z1 ثبت کرده است و نورپردازی آن با نور ۸۰۰ و فقط در سکانس کافی شاپ با نور ۱۵۰ بوده است. فیلم کوتاه "حرف" فیلمی آیزودی است که ما تنها چهره یکی از بازیگران آنرا میبینیم و تقریبا تنها او حرف میزند.

دوربین از چشم طرف مقابل یا پشت سر او فیلم میگیرد. حجاززاده کارگردان و نویسنده این فیلم در این باره میگوید: میخواستم در تمام فیلم بازیگر مقابل شخصیت اصلی را نشان ندهیم اما در بعضی سکانس ها برای اینکه حس بهتر در بیاد تصمیم گرفتیم شخصیت مقابل را در بعضی سکانس ها از پشت سر نشان دهیم. احمد حجاززاده خط شکل گیری داستان را داستان کوتاهی عنوان میکند که سالها پیش آنرا نوشته بوده است و همیشه دوست داشته است تصاویر آنرا ببیند و در چهارمین تجربه خود تصمیم میگیرد آنرا عملی کند. حجاززاده درباره انتخاب بازیگر فیلمش میگوید: این بار خانم خزلی را انتخاب کردم. که خیلی دیر این اتفاق افتاد درست شب قبل از

برنامه های روز سوم و چهارم جشنواره «دوربین دات نت»

برنامه های روز سوم و چهارم ششمین جشنواره «دوربین دات نت» به شرح زیر اعلام شده است:

روز سوم (۳۰ آبان): ساعت ۱۳:۰۰: فیلم بازی / پدram پارسانی و فیلم zippo / سپهر رضایی، ساعت ۱۴:۰۰: مالتی مدیا منشور کوروش / بابک برزویه و آتش نذری / طاهره رحمانی، ساعت ۱۵:۰۰: فیلم و نشست / چاپ دوم محمد حسین نیکوپور، ساعت ۱۵:۳۰: مالتی مدیا مشعل / حجت الله عطایی، ساعت ۱۵:۳۰: مالتی مدیای کارگاه رنگرزی / زهرا استازاده، ساعت ۱۶:۰۰: کارگاه camera raw / علی رجبی، ساعت ۱۷:۳۰: کارگاه گپ و گفت عکاسی تئاتر / رضا موسوی، ساعت ۱۹:۰۰: تجربه های نو / حسن غفاری، ساعت ۱۹:۳۰: فیلم داروی توقف / سپهر رضایی به همراه نشست.

روز چهارم (یکم آذر):

ساعت ۱۳:۰۰: فیلم چل چلا، یک آیین مذهبی / احسان رافتی، ساعت ۱۴:۰۰: مالتی مدیا جزیره هنگام / سعید کیایی و یه حبه قند / احسان رافتی، ساعت ۱۵:۰۰: فیلم و نشست خبری پرتزه / مصطفی فوتوت، ساعت ۱۵:۳۰: مالتی مدیا خرید و فروش کلیه / مرتضی مهدیزاده و تاج محل / بابک برزویه، ساعت ۱۶:۰۰: کارگاه بررسی نسل جدید دوربین ها / آئین شاهرودی، ساعت ۱۷:۳۰: کارگاه تفاوت های فوتو استوری و پکیج تصویری / مرتضی نیکوپول، ساعت ۱۹:۰۰: تجربه های نو / محمود عبدالحسینی، ساعت ۱۹:۳۰: فیلم آخر خط / محمد رضا نیافر به همراه نشست پرسش و پاسخ.

کاغذبان

ویژه نامه کاغذبان تله / نشریه روزانه ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت / شماره دوم / دوشنبه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۰

دبیر جشنواره: احسان راقتی / دبیر اجرایی: احسان صباغی / صوتی و تصویری: مرتضی مهدی زاده

تحریریه: اسماعیل حق پرست / معصومه اصغری / الهام صالح / طاهره عابدی

عکس: فریدپهلوان / محسن رجب پور / کیارش فرح بخش

گروه اجرایی: سعیدکیایی / حمیدر ضامعدنی / منصور ملکی / آرش حمیدی / فرشادشهریاری / میثم ابراهیمی

علی چاشنی گیر / سینا رشیدی / گروه گرافیک: محمدحسین ابروانی / احسان راقتی

گروه تشریفات: بهار خطیری

OLYMPUS
Your Vision, Our Future

CASIO

حمید فروتن در بخش با تجربه ها عنوان کرد: عکاسان خبری از فیلتر آموزش بگذرند

خبری یا دوربین با فلان خصوصیات و یا داشتن رابطه های مختلف ملاک نیست، بلکه آنچه عکاس خبری را موفق می کند مولفه های دیگری است که آموزش و تجربه جزو مهمترین آنهاست.

وی با بیان اینکه در چند سال اخیر عکاسی خبری افت قابل توجهی داشته است از شرایط فراهم شده در مجموعه هایی نظیر دوربین دات نت که برای آموزش عکاسان نسل جدید تلاش می کند تشکر کرد و در تشریح خصوصیات عکاس خبری موفق، افزود: به نظر می رسد خانم ها نمی توانند به دلیل شرایط فیزیکی و گاهی روحیاتشان در عکاسی خبری موفق باشند و در عوض می توانند در شاخه های دیگر عکاسی تجربه را کسب کنند؛ علت این امر را هم می توان در شرایط استفاده و نگهداری دوربین و وسایل آن، بسیاری از برنامه های سخت خبری نظیر مانورهای نظامی و انتظامی و پلیسی، اعداها و طرح های جمع آوری ارازل و اوباش و... دید. البته این قاعده جای موارد نقض و استثنا را هم دارد و خانم هایی هم می شناسیم که توانسته اند با شرایط عکاسی خبری به خوبی کنار بیایند. این عکاس با سابقه و فعال در خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در ادامه خاطر نشان کرد که عکس خوب شناسنامه و کارنامه خوب عکاس است و افزود: عکاس خبری باید دارای روابط عمومی قوی برای ارتباط گرفتن با گروه های مختلف حکومتی و انتظامی و... و حتی عامه مردم باشد، محدوده جغرافیایی فعالیت خود و شهر خود را به خوبی بشناسد و در نهایت اینکه باید مسئولان و روابط سیاسی و حزبی و... دیگر بین آنها را به خوبی بشناسد. فروتن بر اهمیت سرعت عمل و دقت و حساسیت بیشتر در کار عکاس خبری نسبت به عکاسان سایر حوزه ها گفت و افزود: در شرایط فعلی قانون مناسبی برای حمایت از عکاسان و شرایط استاندارد کار آنها وجود ندارد و در عین حال برخوردهای سلیقه ای در سطوح مختلف وجود دارد. در نتیجه عکاس خبری باید بتواند در همین شرایط فعلی جامعه بدون یاس و ناامیدی به کار خود ادامه دهد.

معصومه اصغری: حمید فروتن میهمان بخش با تجربه های روز دوم ششمین جشنواره دوربین دات نت بود و از همان ابتدای صحبت ترجیح داد بخش هایی از بحث کارگاه قبلی که در مورد اخلاق در عکاسی خبری باقی مانده بود را تکمیل کند و در تشریح این موضوع مفصل، گفت: این که اخلاق در برنامه های عکاسی و عکاسان خبری به واسطه حضور برخی عکاسان کم تجربه و شرایط سیاسی و اجتماعی و تکنیک های عکاسی بسیار کم شده و خیلی ها را آزار می دهد قابل رد کردن نیست. وی به تلاش خود و گروهی از عکاسان حاضر در انجمن عکاسان برای ساماندهی حضور عکاسان در برنامه های خبری اشاره کرد و گفت: صحبت از این بود که عکاسان حاضر در برنامه های خبری از فیلترهایی آموزشی و تجربی بگذرند و با کلاس های آموزشی برخی از ضرورت های این کار نظیر آموزش های خبری، تشریفات کاری در حوزه های رسمی و حکومتی و... آشنا شده و مشکل ساز نشوند. فروتن بلافاصله تاکید کرد که این مسئله به معنی حذف یا محدودیت قائل شدن برای حضور عکاسان جوان نیست، بلکه قائله مند کردن این حضور است و اظهار کرد: برای انجام این آموزش ها و دادن کارتهای مخصوص به عکاسان خبری نامه نگاری های زیادی شد اما در نهایت وزارت ارشاد به عنوان متولی اصلی این اقدام همکاری لازم را نداشت. وی به برخی موارد بروز مشکل در کار عکاسان خبری به دلیل کم تجربه و بروز مشکل از سوی یکی از عکاسان کم تجربه و یا کم توجه اشاره کرد و گفت: در تعریف عکاسی خبری داشتن کارت

جویای نام بودن عیب جوانترها نیست

سیامک جعفری

بر این نکته تاکید

دارد که نباید بین

عکاسان جوان و

قدیمی تر تفاوت

گذاشت و به عکاسان جوان و تلاش آنها هم بها نداد. عکاسان جوان به دنبال پیدا کردن نام هستند اما نباید این مسئله را زمینه ضعف آنها تلقی کرد بلکه کیفیت و نقاط قوت کار را باید به آنها گوشزد کنیم، چرا که آنها هم باید از جایی شروع کنند.

وی اضافه کرد: بسیاری از گالری ها و گالری داران به دنبال نام های معروف هستند اما از تقویت و حمایت جویندگان نام چیزی نمی دانند. در حالی که نشان دادن زمینه های رشد عکاسان جوان بسیار مفید و اثر بخش است. در شرایط فعلی جامعه عکاسی و با وجود دوربین های دیجیتال بسیاری از سدها از جلوی پای عکاسان جوان برداشته شده و آنها می توانند آینده بهتری را برای خود ترسیم کنند.

این عکاس بر این نکته تاکید دارد که برگزاری کارگاه ها و نشست های آموزشی که توسط دوربین دات نت برگزار می شود در فضای فعلی برای بسیاری از عکاسان که عکاسی را به شکل آکادمیک آموزش ندیده اند کمک بزرگی خواهد بود و در عین حال این زمینه را فراهم می کند تا آنها عکس ها بیشتری از خود را مورد نقد قرار دهند و اشکالاتشان را متوجه شوند. وی در توضیح بیشتری ادامه داد: در گذشته به دلیل شرایط دوربین های آنالوگ عکاسان امکان مشاهده به موقع موقعیت کاری و اشکالات را نداشتند و ۲ تا ۵ سال زمان برای توجه به این مسائل لازم بود اما در حال حاضر دوربین های دیجیتال امکان پیدا کردن مشکلات در همان لحظه را به عکاس می دهد.

این عکاس آزاد معتقد است که دادن زمینه های بیشتر و آزادی برای عکاسان تازه کار بهترین شرایط برای آموزش است و در شرایط فعلی این شرایط در همه مراکز آکادمیک و رسمی به شکل مناسب وجود ندارد.

